

Tento text se zabývá informačním soukromím v infosféře. Infosféra podle Luciana Floridiho představuje nový druh techno-vědecké ekologie, ve které se západní společnosti organizují a fungují. Soukromí je formulováno jako dělicí práce v infosféře, kde každý (quasi)subjekt mobilizuje různé aktéry, aby uchránil své vnější hranice a odporoval objektivizaci. Dělicí práce v infosféře je potom porovnána s podobnými typy aktivit v odlišných ekologiích a společnostech (např. Amazonský prales a Mongolsko) v zájmu identifikace klíčových aktérů, vykonávajících tuto dělicí práci, založenou na zjednávání kategorií jako lidský/mimo-lidský, vlastní/nevlastní. Text rozlišuje tři typy dělicích aktérů vycházejících ze tří vzájemně propojených narušitelů soukromí: obchodníků, dohlížitelů a zločinců. Argument je poté takový, že mobilizací různých dělicích aktérů, závislých na typu narušitele, vznikají různé (quasi)subjekty, takže subjektivita je politický projekt spoluutvářený mimo-lidskými dělicími aktéry. Poslední část práce pak nabízí obecná etická východiska, která by mohla být v budoucnu užitečná, při řešení problémů spojených s informačním soukromím.